

Valdības Vēstnesis

Šķērs par "Valdības Vēstnesi" sākot no 1. janvāra:
 Saņemot ekpedicijā:
 Par 1 mēnesi 75 rbj. — kap.
 Piesūtot māji un pa pastu:
 Par 1 mēnesi 90 rbj. — kap.
 Par atsevišķu numuru: saņemot
 ekpedicijā 3 . 25
 Par atkalpārdevējiem 3 . 75

Latvijas valdības
 iznāk katru dienu, izņemot

 Redakcija:
 Rīgā, pils. Nr. 2. Tel. Nr. 9-29
 Runas stundas no 11—12

oficiālais laikraksts
 svētdienas un svētku dienās

 Kantoris un ekpedicija:
 Rīgā, pils. Nr. 1. Tel. Nr. 9-57
 Atvērts no pulksten 9—3

Sludinājumu makea:
 a) īsu sludinājumu līdz 30 vien-
 sējīgām rindām 180 rbj. — kap.
 par katra tālāku rindām 6 . — kap.
 b) citām iestādēm un amata per-
 sonām, par katru viensējīgu
 rindām 8 . — kap.
 c) privātiem par katru vienādjīgu
 rindām 10 . — kap.

Nr 165 Piektdien, 28. jūlijā 1922. g. Piektais gads

Latvijas Satversmes Sapulcē pieņemtais:
 Likums par konsularu līgumu starp
 Latvijas republiku un Igaunijas rep-
 publiku.

Ministru kabineta sēde 1922. g. 27. jūlijā.
 Amerikas de jure Latvijai.

Latvijas Satversmes Sapulces 1922. g.
 14. jūlija kopsēdē pieņemtais

Likums

par konsularu līgumu starp Latvijas republiku un Igaunijas republiku.

1921. g. 12. jūlijā Rīgā parakstītais konsularais līgums starp Latvijas republiku, no vienas puses, un Igaunijas republiku, no otras puses, ar šo likumu pieņemts un apstiprināts.

2. Likums stājas spēkā no izsludināšanas dienas. Līdz ar likumu izsludinams arī līgums, kurš stājas spēkā tūlīt pēc tam, kad līgumslēdzējas valstis to ratificējušas.

J. Čakste,
 Satversmēs Sapulces prezidents.
 R. Ivanovs,
 Satversmes Sapulces sekretars.

Tulkojums.

Piekrītot konsularā līguma noslēgšanai, Latvijas Republika ministru prezidenta Zigrīda Meierovica kunga personā, no vienas puses, un Igaunijas Republika ārlietu ministra Antona Piipa kunga personā, no otras puses, vienojušās par sekošiem noteikumiem:

A. Konsulu stāvoklis un tiesības.

1. Par konsuliem vai konsulariem darbiniekiem šis konvencijas nozīmē uzskatāmi visu konsularo iestāžu darbinieki, kas aicināti izpildīt attiecīgo valstu konsularos noteikumus aprādītos amata pienākumus, kā: ģeneralkonsuli, konsuli, vicekonsuli un konsulari aģenti.

Konsula amata pienākumu izpildīšanu līgumslēdzējas valstis var uzdot pēc šta ieceltiem konsuliem (consules missi), kā arī goda konsuliem (consules electi). Attiecībā uz pēdējiem šis konvencijas noteikumi piemērojami tikai tiktāl, ciktāl pilnvarotājas valsts konsularais reglaments tiem atļauj izlietot tiesības un izpildīt amata pienākumus, kas uzskaitīti sekošos pantos.

Katra līgumslēdzēja puse var iecelt konsulus visās otras puses ostās, pilsētās, un apvidos, izņemot tās vietas, kur šādu darbinieku pielaišana izrādītos par nevēlamu. Šis ierobežojums tomēr nav piemērojams attiecībā ne uz vienu no līgumslēdzējām pusēm, ja neattiecas tāpat arī pret jebkuru citu valsti.

2. Konsuli, saņemusi eksekvaturu no tās valsts, pie kuras viņi akreditēti, uzskatāmi par savas valdības oficiāliem delegātiem, bet viņiem nav suverēnās valsts ex-officio priekšstāvju rakstura, ja viņiem ar sevišķu pilnvaru nav uzdots izpildīt diplomātiskas funkcijas.

3. Izdarot savus amata pienākumus un izpildot oficiālus uzdevumus, konsuli ir nodrošināti, ka atradīs visplašāko pretimnākšanu un vislabvēlīgāko pabalstu pie tās valsts, kurā viņi uzturas, ar nosacījumu, ka šī pretimnākšana un pabalsts ir saskaņā ar vispārējiem likumiem. Tāpat attiecībā uz viņu stāvokli un viņu amatam piekritīgo uzdevumu izpildīšanu viņiem ir tiesības uz privilēģijām un prerogativām, kadas bauda attiecīgās valstis, zīmējoties uz personu un uz amata pienākumu izpildīšanu, konsularie priekšstāvji no tādas nacijas, uz kuru attiecināts vislielākās labvēlības princips.

La République de Lettonie, représentée par le Président du Conseil, Mr. Siegfried Meierovics d'une part, et la République d'Esthonie, représentée par le Ministre des Affaires Etrangères, Mr. Antoine Piip d'autre part, étant tombés d'accord de conclure une convention consulaire, ont convenu des dispositions suivantes:

A. Condition et droits des Consuls.

1. Sont considérée comme consule ou fonctionnaires consulaires, au sens de cette convention, tous les fonctionnaires du service consulaire qui sont appelés à remplir les fonctions définies par les règlements consulaires des Etats respectifs, c'est-à-dire les consuls généraux, les consuls, les vice-consuls et les agents consulaires.

Les Etats contractants peuvent déléguer pour l'accomplissement des fonctions consulaires aussi bien les consuls de carrière (consules missi) que les consuls honoraires (consules electi). A ces derniers les stipulations de cette convention ne s'appliquent que dans la mesure où le règlement consulaire de l'Etat mandant les autorise à exercer les droits et à remplir les fonctions énumérées dans les articles subséquents.

Chacune des Parties contractantes peut placer des consuls dans tous les ports, villes et places de l'autre Partie à l'exception des lieux où il ne paraîtrait pas désirable de recevoir des fonctionnaires. Cette réserve ne devra cependant être appliquée à aucune des Parties contractantes sans l'être également à toute autre Puissance.

2. Les consuls sont considérés, après remise de l'exequatur par l'Etat où ils sont accrédités, comme des délégués officiels de leur gouvernement, mais, à moins d'être investis de fonctions diplomatiques par mandat spécial, ils n'ont pas le caractère de représentants ex officio de l'Etat souverain.

3. Les consuls sont assurés de trouver, dans l'exercice de leurs fonctions ou dans l'accomplissement de leurs missions officielles, le plus large concours et l'appui le plus bienveillant auprès du pays de leur résidence, à condition que ce concours et cet appui soient compatibles avec la législation générale.

De même ils ont droit, en ce qui regarde leur condition et l'exercice des attributions de leur charge, à tous les privilèges et prérogatives dont jouissent, dans les Etats respectifs, relativement à leur personne et à l'exercice de leurs fonctions, les représentants consulaires de la nation la plus favorisée.

4. Les consuls sont autorisés, pour remédier à toute atteinte portée par les autorités du pays de leur résidence aux conventions et traités conclus entre les deux pays, à s'adresser dans leur circonscription aux autorités judiciaires et administratives du pays de leur résidence, à leur demander des renseignements et à leur faire des propositions en vue de la sauvegarde des droits et des intérêts de leur compatriotes. Si leurs réclamations ne sont pas accueillies avec l'attention qui convient, les fonctionnaires consulaires, en l'absence d'un représentant diplomatique de leur pays, peuvent s'adresser directement au gouvernement du pays de leur résidence.

5. Les consuls ont le droit, dans les maisons où sont installés leurs bureaux, de suspendre au-dessus de leur porte l'écusson et d'arborer le pavillon national de l'Etat qui les délègue. Ils sont également autorisés à mettre les marques extérieures de souveraineté de l'Etat mandant sur leurs voitures et sur la livrée de leurs serviteurs.

6. Les consuls ressortissants de la Partie contractante, qui les a nommés ne peuvent être arrêtés ni emprisonnés pour des contestations en matière de droit civil, ni soumis à la détention préventive pour des affaires correctionnelles, à l'exception de faits que la législation du pays qualifie de crimes.

Ils sont en outre exempts des logements et des contributions militaires, et, à condition de leurs fonctions officielles ils ne fassent le commerce ou n'exercent quelque industrie, des contributions personnelles ou somptuaires et de toutes les prestations et impositions qui ont un caractère direct et personnel. Cette exemption ne s'étend pas aux droits de donane, impôts de consommation, taxes locales de consommation ou impôts portant sur des propriétés foncières que les Consuls acquièrent ou possèdent dans le pays de leur résidence.

Les Consuls qui traitent les affaires commerciales ne doivent pas se réclamer de leurs privilèges consulaires pour se soustraire aux obligations commerciales.

En cas d'arrestation d'un Consul ou d'un fonctionnaire consulaire, la représentation diplomatique de son pays doit être immédiatement informée par le gouvernement du pays où l'arrestation a eu lieu.

7. Les Consuls ne sont tenus de comparaître personnellement en justice que dans les causes criminelles. Dans les causes civiles leur témoignage est demandé par écrit ou recueilli par un magistrat.

8. Les archives consulaires sont inviolables. Les autorités locales n'ont en aucun cas et sous aucun prétexte le droit d'examiner ou de saisir les livres, documents et caisses consulaires qui s'y trouvent. Les Consuls doivent tenir tous les livres et documents relatifs au service consulaire séparés de leurs documents commerciaux ou autres papiers privés.

B. Participation de l'Etat de la résidence à l'exercice des fonctions consulaires.

9. A la demande du Consul, lorsque sur un bâtiment du pays mandant un homme de l'équipage vient à désertir, le pays de la résidence est obligé de faire rechercher le déserteur par tous les moyens à sa disposition, de procéder à son arrestation et de le remettre au Capitaine.

Si toutefois le déserteur est justiciable des tribunaux pour des actes commis à terre, les autorités locales compétentes

4. Lai novērstu jebkādu starp abām valstīm noslēgtu līgumu un konvenciju pārkāpšanu no tās valsts iestādžu puses, kurā konsuli uzturas, viņiem ir tiesība griezties savā iecirknī pie tiesas un administratīvām iestādēm tānī valstī, kur viņi atrodas, ar lūgumu pēc paskaidrojumiem un priekšlikumiem attiecībā uz savu līdzpilsoņu tiesību un interešu aizsardzību.

Neiegūstot savām ierunām pienācīgu vēribu, konsularie darbinieki, savas valsts diplomātiskā priekšstāvja prombūtnes gadījumā, var griezties tieši pie tās valsts valdības, kurā viņi uzturas.

5. Pie namiem, kuļos ievietoti viņu biroji, konsuliem ir tiesība piesist vīrs durvīm savas valsts ģerboni un izkārt savas valsts nacionālo karogu. Tāpat viņiem dota tiesība likt pie saviem ratiem un pie apkalpotāju livrējām pilnvarotājas valsts suverenitātes ārējās zīmes.

6. Konsuli, kas ir tās līgumslēdzējas puses pilsoņi, kuļā viņus iecēluse, nevar tikt arestēti nedz ievietoti cietumā par civiltiesiskām strīdu lietām, nedz viņi var tikt turēti izmeklēšanas arestā par policijas noteikumu pārkāpumiem, izņemot tādas darbus, kuļus valsts likumi apzīmē par noziegumiem.

Bez tam viņi atsvabināmi no militārām dzīvokļu klausām un kontribucijām, un ar nosacījumu, ka viņi bez saviem oficiāliem amata pienākumiem nenodarbošies ne ar tirdzniecību, ne ar rūpniecību, viņi atsvabināmi arī no personīgiem vai greznuma nodokļiem, kā arī no visiem maksājumiem un nodevām, kuļiem piemīt tiešs un personīgs raksturs. Šī atsvabināšana nav attiecināma uz muitas un vispārējiem un vietējiem patēriņa nodokļiem, kā arī uz nodokļiem no zemes īpašumiem, kuļus konsuli iegūst vai kuļi viņiem pieder tānī valstī, kuļā viņi uzturas.

Konsuli, kuļi ved sarunas par tirdzniecības lietām, nedrīkst atsaukties uz savām konsularām priekšrocībām, lai tādējādi izvairītos no tirdzniecības aplikšanas ar nodokļiem.

Ja kādu konsulu vai konsularu darbinieku apcietina, tad tās valsts valdībai, kuļā apcietināšana notikuse, jāpaziņo par to nekavējoties apcietinātā valsts diplomātiskai priekšstāvībai.

7. Kriminālprāvās konsuliem jāierodas līdz ar citiem personīgi tiesas priekšā. Civilprāvās viņu liecību pieprasa rakstiski vai to ievāc tiesas ierēdnis.

8. Konsularie archivi ir neatzskarami. Nekad un ne zem kāda iemesla vietējām iestādēm nav tiesība pārliūkot vai apkalāt tur atronamās konsularās grāmatas, dokumentus un naudas sumas. Konsuliem jātur visas uz konsularā amata izpildīšanu attiecināmas grāmatas un dokumenti savrūp no saviem tirdzniecības dokumentiem un citiem privata rakstura papīriem.

B. Rezidences valsts līdzdarbība pie konsularo pienākumu izpildīšanas.

9. Ja uz kāda pilnvarotājas valsts kuļā no kuļā ļaudīm kāds desertējis, tad uz konsula pieprasījumu rezidences valstij pienākas izlietot visus viņas rīcībā esošus līdzekļus, lai dabūtu desertieri rokā: jāzudara viņa apcietināšana un tad tas nododams kuļā kapteinim.

Bet ja desertiers tiesājams par darbiem, kuļus tās nodarījis uz savas zemes, tad vietējās attiecināmas iestādes var prasīt, lai

peuvent demander que la remise soit ajournée jusqu'au moment où le jugement sera rendu et la peine accomplie.

Les dispositions de cet article peuvent ne pas être appliquées aux gens de mer qui sont ressortissants du pays où ils désertent.

10. Les autorités judiciaires et douanières ne doivent exécuter aucun acte officiel ni aucune perquisition à bord des bâtiments de commerce d'un des Etats contractants, sans en aviser préalablement le Consul de l'Etat intéressé de manière à ce qu'il puisse être présent.

11. Dans tous les cas où le Consul, conformément aux stipulations de l'Etat qui l'envoie, intervient comme juge ou intermédiaire dans une contestation entre le capitaine et l'équipage d'un bâtiment de l'Etat mandant, les autorités locales s'abstiennent de s'y immiscer, tant que la tranquillité et l'ordre publics ou les intérêts de tierces personnes ne sont pas menacés

Toutefois elles sont tenues, en vertu de l'article 3, de donner aide au Consul sur sa demande.

12. Lorsqu'un ressortissant d'un des Etats contractants décède sur le territoire d'un autre Etat contractant, les prescriptions suivantes doivent être observées:

a) Dans le cas où un ressortissant d'un des Etats contractants décède dans un autre pays ou dans le voisinage d'un lieu où un Consul de la nation du défunt a sa résidence, les autorités locales compétentes doivent en aviser immédiatement le Consul. Si l'agent est informé le premier du décès, il donner le même avis aux autorités locales.

Les autorités consulaires apposent les scellés soit d'office soit à la requête des parties intéressées, sur tous les effets, meubles et papiers du défunt après en avoir informé les autorités locales compétentes à temps pour qu'elles puissent être présentes et mettre également leurs scellés. La levée des scellés apposés de part et d'autre doit être faite en commun avec les autorités locales. Cependant, si dans un délai de 48 heures à partir du moment où l'invitation leur parvient d'assister à la levée des scellés, les autorités locales ne se présentent pas, les autorités consulaires pourront procéder seules à cette opération. Après la levée des scellés les agents doivent dresser un inventaire de tous les meubles et effets du défunt en présence des autorités locales, si ces dernières se sont rendues à la convocation. Les autorités locales doivent signer le procès-verbal rédigé devant elles, mais elles n'ont à réclamer aucune rétribution du fait qu'elles assistent à cette opération.

b) Les autorités locales compétentes doivent faire les annonces en usage dans le pays ou prescrites par les lois, au sujet de l'ouverture de la succession et de la convocation des héritiers ou des créanciers et informer les autorités consulaires de ces publications sans préjudice du droit qu'ont ces dernières autorités de faire de semblables publications.

c) Les autorités consulaires peuvent décider que les objets mobiliers dont la conservation en nature entraînerait pour la succession des frais élevés seront vendus aux enchères publiques dans la forme prescrite par les lois et les usages du pays.

d) Les autorités consulaires doivent conserver comme dépôt soumis aux lois du pays les effets et les objets de valeur inventoriés le montant des créances recouvrées et des revenus, de même que le produit de la vente éventuelle des meubles jusqu'à expiration d'un délai de 10 mois à partir du jour de la dernière publication faite par les autorités locales pour annoncer l'ouverture de la succession, ou, à défaut d'une semblable publication jusqu'à l'expiration d'un délai de 12 mois à partir du jour du décès. Les autorités consulaires doivent avoir le droit de retirer immédiatement de la succession les frais des soins médicaux et de l'enterrement du défunt, le salaire de ses domestiques, le loyer, les frais judiciaires, les dépenses du consulat et les frais analogues de même que les dépenses éventuelles pour l'entretien de la famille du défunt.

e) Conformément aux stipulations de l'article précédent les autorités consulaires ont le droit de prendre toutes mesures utiles pour la conservation de l'héritage meuble et immeuble du défunt et de

izdošanu atliek līdz tam brīdim, kad spriedums būs taisīts un sods izpildīts.

Sa panta nosacijumi nav piemērojami jūrniekiem, kuņģi ir tās valsts pilsoņi, kuņģi viņi desertē.

10. Uz tirdzniecības kuģa, kas pieder vienai no līgumslēdzējām valstīm, tiesas un muitas iestādes nedrīkst izpildīt nekādas amata darīšanas, nedz arī izdarīt kratīšanas, nepaziņojot iepriekš par to ieinteresētās valsts konsulam tādā kārtā, kā arī viņam ir iespēja būt klāt.

11. Visos gadījumos, kuņģi konsuls saskaņā ar tās valsts nosacijumiem, kuņģi viņu sūta, piedalās kā tiesnesis vai starpnieks, izšķirot strīdu, kuņģi cēlies starp pilnvarotās valsts kuģa kapteini un kuģa ļaudīm, vietējās iestādes atturas iejaukties, ja ar to netiek apdraudēts vispārējs miers un kārtība vai trešo personu intereses.

Tomēr tām pienākas uz trešā panta pamata sniegt konsulam palīdzību, ja viņš to lūdz.

12 Ja vienas līgumslēdzējas valsts pilsonis nomirst otrā valstī tānī vietā vai valsts teritorijā, jāievēro sekošie priekšraksti:

a) ja vienas līgumslēdzējas valsts pilsonis nomirst otrā valstī tānī vietā vai netālu no tās vietas, kur uzturas nomirušā pilsoņa valsts konsuls, vietējām attiecīgām iestādēm nekavejojot jāpaziņo par to konsulam. Ja agentam kā pirmajam miršanas gadījums darīts zināms, tad viņam pašam jānod zīņa vietējām iestādēm.

Vai nu pēc sava amata pienākuma, vai arī ievērojot ieinteresēto pušu prasību, konsularās iestādes apzīegēlē visas nomirušā mantas, mēbeles un dokumentus, pēc tam kad tās paziņojušas par to vietējām iestādēm piemērotā laikā, lai arī tās varētu būt klāt un uzspiest tāpat savu zīegēli. Apbusejo zīegēļu noņemšana izdarāma kopā ar vietējām iestādēm, bet ja 48 stundu laikā, skaitot no tā brīža, kad uzaciņājums būt klāt pie zīegēļu noņemšanas nodots, vietējās iestādes neterodas, tad konsularās iestādes var izdarīt šo lietu vienas pašas. Pēc zīegēļu noņemšanas agentiem jā sastāda inventāra saraksts par visām mirušā mantām un mēbelēm, klāt esot vietējām iestādēm, ja tās piedalās līdz.

Vietējām iestādēm jāparaksta protokols, kas sastādīts viņu klātbūtnē, bet par to, ka bijušās klāt, šo amata darīšanu izpildot, tās nedrīkst prasīt nekādu atlīdzību;

b) vietējām attiecīgām iestādēm jānod valsti parastie vai likumos priekšā rakstītie ziņojumi par mantojuma atklāšanu un mantinieku vai kreditoru sasaukšanu, un jāpiesūta šie ziņojumi konsularām iestādēm, neaiztiekot šo pēdējo iestāžu tiesības laist klajā tamlīdzīgus ziņojumus;

c) konsularās iestādes var nolemt pārdot atklātā vairāksolšanā likumos priekšā rakstītā un valsti parastā kārtībā tos kustamās mantas priekšmetus, no kuņģiem, tos uzglabājot viņu esošā sastāvā, varētu rasties lieli izdevumi mantojumā;

d) kā valsts likumiem padots depozīts konsularām iestādēm jāpatur glabāšanā lietas un priekšmeti sastādītā inventāra vērtībā, nesamaksātu parādu atmaksājumu, kā arī ienākumu sumu un tāpat ienākumi par vajadzības gadījumā pārdotām mantām tikmēr, kamēr nav pagājuši desmit mēneši, skaitot no tās dienas, kad vietējās iestādes laidušas klajā pēdējo ziņojumu par mantojuma atklāšanu, bet ja tamlīdzīga ziņojuma nav bijis, tad 12 mēnešu laikā, skaitot no nāves dienas. Konsularām iestādēm dodama tiesība no mantojuma tūlīņ ieturēt izdevumus par mirušam sniegtu ārstu palīdzību un par viņa apbedīšanu, par apkalpotāju algām, par iri, tiesas, konsulata un līdzīgiem izdevumiem, kā arī vajadzības gadījumā par izdevumiem nelaiķa ģimenes apgādāšanai;

e) saskaņā ar iepriekšēja punkta noteikumiem konsularām iestādēm ir tiesība spert vajadzīgos soļus mirušā kustamās un nekustamās mantas uzturēšanas labā un darīt visu, ko tās atzīst par labu mantinieku

faire ce qu'eles croient être dans l'intérêt des héritiers. Elles peuvent administrer l'héritage ou personnellement ou par un représentant choisi par elles et agissant en leur nom. Elles doivent avoir le droit d'exiger la remise de tous les objets de valeur appartenant au défunt, qui se trouvent dans les caisses publiques ou dans les mains de particuliers.

f) Si pendant le délai mentionné à l'article d) des réclamations éventuelles émanant de ressortissants du pays ou de ressortissants d'une tierce puissance provoquent un conflit, les tribunaux du pays ont le droit exclusif de juger ces réclamations à condition qu'elles ne portent ni sur une prétention à l'héritage ni sur les dispositions testamentaires. Dans le cas où la succession du défunt est en déficit, les créanciers peuvent, dans la mesure où les lois du pays le permettent, demander aux autorités locales compétentes de se constituer à l'état d'union, et, après cette constitution, tous les papiers, effets ou valeurs de l'héritage doivent être remis aux autorités locales compétentes ou aux syndics de faillite, mais les autorités consulaires demeurent toutefois chargées de sauvegarder les intérêts de leurs compatriotes.

g) Si, à l'expiration du délai fixé dans l'article d), aucune réclamation n'est présentée contre l'héritage, les autorités consulaires doivent, après avoir payé et réglé, d'après les tarifs en vigueur dans le pays, tous les frais et comptes qui grèvent la succession, prendre définitivement possession de l'héritage, le liquider et le transmettre aux héritiers légaux. Elles n'ont à rendre compte de cette opération qu'à leur propre gouvernement.

h) Dans toutes les questions relatives à l'ouverture, à l'administration et à la liquidation de la succession de ressortissants d'un des deux pays dans l'autre, les consuls intéressés doivent être de par la loi autorisés à représenter les héritiers et reconnus d'office comme munis de pleins pouvoirs à cet effet, sans qu'ils soient obligés de prouver leur mission par un mandat particulier. Les autorités consulaires peuvent agir auprès des autorités compétentes du pays soit en personne soit par l'intermédiaire d'un représentant autorisé par les lois du pays, sauvegarder dans toutes les circonstances où la succession est en jeu, les intérêts des héritiers et intervenir au sujet des réclamations soulevées contre cette succession. Elles sont cependant obligées, s'il existe des exécuteurs testamentaires ou des mandataires représentant les héritiers, de leur faire connaître toutes les réclamations soulevées contre la succession pour que les exécuteurs testamentaires ou les héritiers puissent faire valoir leurs objections à ces réclamations.

Il va de soi que les consuls, en tant que mandataires de leurs compatriotes, ne peuvent pas être personnellement poursuivis en justice pour une affaire relative à la succession.

i) Le droit d'hérédité ainsi que le partage de la succession du défunt se règlent d'après les lois de son pays.

Toutes les contestations au sujet du droit d'hérédité et du partage de la succession doivent être tranchées par les tribunaux ou les autorités compétentes de ce pays et conformément aux lois qui y sont en vigueur.

k) Si un ressortissant d'un des Etats contractants décède dans un autre Etat contractant, en un lieu éloigné de la résidence d'un Consul de son pays, il appartient aux autorités locales compétentes de dresser, en se conformant aux lois du pays, un inventaire de la succession du défunt, et d'apposer leurs scellés. Des copies légalisées des documents en question doivent être adressées dans le plus bref délai, avec l'avis de décès et toutes les pièces prouvant la nationalité du défunt, à l'autorité consulaire la plus rapprochée du lieu de la succession.

Les autorités locales compétentes doivent prendre, en ce qui concerne la succession du défunt, toutes les mesures prescrites par les lois du pays et la succession doit être remise, dès que faire se peut, après l'expiration du délai stipulé dans l'article d) à l'autorité consulaire mentionnée ci-dessus ou à son mandataire.

Il va de soi, que, à partir du moment où une autorité consulaire compétente ou son représentant arrive au lieu de la succession, les autorités locales, qui sont

interesēm. Tās var pārvaldīt mantojuma personīgi vai arī iecelt sev vietnieku, kas rīkojas viņu vārdā. Konsularām iestādēm ir tiesība prasīt, lai izdod vienas vērtlietas, kuņģas piederējušas mirušam un atrodas publiskās naudas iestādē vai privatpersonu rokās;

f) ja pa to laiku, kas minēts „d” punktā, varbūtēji no valsts pilsoņiem vai arī no kādas trešās valsts pilsoņiem celti iebildumi rada kādu sarežģījumu, tad valsts tiesas iestādēm ir sevišķa tiesība izspriest šos iebildumus, ar to nosacijumu, ka tie neaizkaņ kādu prasību attiecībā uz mantojumu, nedz testamentariskos novēlējumus.

Ja atstātai mantai paredzams deficīts, kreditori tādā mērā, kā to pieļauj valsts likumi, var lūgt vietējās attiecīgās iestādes pēc atļaujas nodibināt savā starpā vienību un pēc tādas vienošanās visi mantojumam piederīgie dokumenti, mantas vai sumas, jānodod vietējām attiecīgām iestādēm vai konkursa aizsāvjiem, pie kam konsularām iestādēm tomēr aizvien vēl darāms par pienākumu aizsargāt savu līdzpilsoņu intereses;

g) ja „d” punktā noteiktam laikam izbeidzoties, nekāda ieruna pret mantojumu nav celta, tad konsularām iestādēm, pēc tam, kad tās saskaņā ar valsti pastāvošiem maksājumu noteikumiem, samaksājušas un nokārtojušas visus ar atstāto mantu savienotos izdevumus un rēķinus, jāpārņem mantojums galīgi savās rokās, jālikvidē un jānodod likumīgiem mantiniekiem. Norēķinu par šo darbību tās nodod vienīgi savai valdībai;

h) visos jautājumos par vienas vai otras valsts pilsoņu mantojuma atklāšanu, pārvaldīšanu un likvidāciju otrā valstī, ieinteresētiem konsulem jābūt likumīgi pilnvarotiem uzstāties mantinieku lietas un šai ziņā viņiem jābūt atzītiem jau pēc amata par pilnvarniekiem, atsvabīnot tos no vajadzības pierādīt uzticēto uzdevumu vēl ar kādu sevišķu pilnvaru. Konsularās iestādes var vest sarunas ar attiecīgām valsts iestādēm vai personīgi, vai arī izlietojot pēc valsts likumiem pilnvarota vietnieka starpniecību, var aizstāvēt visos gadījumos, kur mantojuma apdraudēts, mantinieku intereses un piedalīties ierunu izšķiršanā, kuņģas celtas pret šo mantojumu. Bet ja ir testaments izpildītāji vai mantinieku tiesību aizstāvji pilnvarnieki, tad viņam tie jāiepazīstina ar visām pret mantojumu celtām ierunām, lai testaments izpildītāji vai mantinieki varētu ieņemt stāvokli pret šām ierunām.

Pats par sevi saprotams, ka konsuli, būdami savu līdzpilsoņu pilnvarnieki, personīgi nevar tikt iesūdzēti pie tiesas kādas uz mantojumu attiecīgas lietas dēļ;

i) mantojuma tiesību, kā arī mirušā atstātās mantas izdalīšanu nokārto saskaņā ar mirušā pilsoņa valsts likumiem. Visi neizšķirti jautājumi par mantojuma tiesību un atstātās mantas izdalīšanu izšķirami no mirušā pilsoņa valsts tiesām vai citām attiecīgām iestādēm un saskaņā ar tur pastāvošiem likumiem;

k) ja vienas līgumslēdzējas valsts pilsonis nomirst otrā līgumslēdzējā valstī tādā vietā, kuņģa atrodas tālu no viņa valsts konsula dzīves vietas, tad vietējām attiecīgām iestādēm, pamatojoties uz valsts likumiem, jā sastāda nelaiķa mantojuma mantu saraksts un jāpieliek savi zīegēļi. Apliecināti šo dokumentu noraksti, līdz ar visiem nelaiķa pavalstniecību pierādošiem datiem, nosūtāmi visdrīzākā laikā kopā ar nāves paziņojumu konsularai iestādei, kuņģa vistuvāk mantojuma vietai.

Attiecībā uz mirušā atstātām mantām vietējām attiecīgām iestādēm jāspēj viļ valsts likumos paredzētie soļi un jānodod atstātā manta, cik drīzi tas iespējams, pēc „d” punktā noteiktā laika iebēgšanās, augšā minētai konsularai iestādei vai viņas pilnvarniekam.

Pats par sevi saprotams, ka no tā brīža, kad kāds attiecīgās konsularās iestādes darbinieks vai viņa vietnieks ierodas mantojuma vietā, vietējām iestādēm

Intervenues dans l'intervalle, ont à se comporter d'après les stipulations de cet article.

1) Les stipulations de la présente convention doivent également s'appliquer à la succession des ressortissants d'un des deux pays, qui décédés hors du territoire de l'autre pays, y ont laissé des biens meubles ou immeubles.

m) Les Consuls de chaque pays sont exclusivement chargés de l'inventaire et de tous les actes exigés par l'entretien et la liquidation des successions des gens de mer, passagers et autres voyageurs de leur nation, qui décèdent dans l'autre pays, soit à terre soit à bord d'un bâtiment.

13) Les Consuls sont, en raison même de leurs fonctions, chargés de la curatelle et de la tutelle temporaires des enfants mineurs et des veuves des ressortissants de l'Etat qui les délègue, décédés dans leur arrondissement et, en cette qualité, ils peuvent prendre toutes les mesures nécessaires, admises par les lois locales, pour protéger les intérêts des survivants et la succession.

14. Les consuls ont le droit, dans la mesure où les y autorisent les lois et les règlements de leur pays:

a) de recevoir et de légaliser les actes judiciaires unilatéraux et les dispositions testamentaires de leurs compatriotes ainsi que les conventions passées entre des ressortissants de leur propre pays ou entre ces derniers et des ressortissants ou d'autres habitants du pays de leur résidence; en outre les conventions entre personnes de cette dernière catégorie qui se rapportent à des biens fonciers situés sur le territoire du pays qui délègue le consul ou à une affaire à y conclure;

b) de traduire et de légaliser toutes les pièces émanant des autorités ou des fonctionnaires de leur pays.

Tous les documents de cette nature de même que les copies, extraits et traductions une fois légalisés par les autorités consulaires mentionnées et revêtus du sceau officiel du consulat, doivent avoir la même force et la même valeur dans chacun des deux pays que s'ils avaient été reçus et légalisés par un notaire public ou par quelque autre fonctionnaire public ou de l'ordre judiciaire appartenant à l'un ou l'autre des deux pays, avec cette condition qu'ils sont soumis aux droits de timbre et aux autres droits et taxes établis par la loi dans le pays où ils doivent être exécutés.

15. Les Consuls ont le droit, dans les limites où les lois de la Partie contractante qui les a nommés les y autorisent, à procéder aux mariages des ressortissants de cette Partie en se conformant aux lois qui y sont en vigueur. Cette stipulation ne s'applique pas aux mariages où l'un des conjoints est ressortissant de la Partie contractante où le Consul a sa résidence. Ce dernier doit informer aussitôt les autorités locales de tous les mariages auxquels il a procédé en raison de la stipulation précédente.

16. Les Consuls doivent avoir le droit d'enregistrer conformément aux lois et règlements de la Partie contractante qui les a nommés les naissances et les décès des ressortissants de cette Partie. Les intéressés n'en restent pas moins obligés par les lois du pays de déclarer les naissances et les décès aux autorités locales.

C. Ratification et durée de validité.

17. Cette Convention entre en vigueur aussitôt après la ratification par les Etats contractants.

18. La durée de cette convention n'est pas limitée. Chaque pays contractant a le droit de se retirer de cette convention moyennant un avis donné six mois à l'avance à tous les autres Etats contractants.

En foi de quoi la présente convention a été signée à Riga le douze juillet mil neuf cent vingt — un en deux exemplaires.

Signé: Z. A. Meierovics. Signé: Ant. Piip.

kuņas pa tām starpām lietu vedušas, jārikojas saskaņā ar šā panta noteikumiem;

1) šīs konvencijas noteikumi jāpiemēro vienlīdzīgi attiecībā uz vienas kā otras valsts pilsoņu atstātām mantām, ja viņi miruši ārpus savas valsts teritorijas un tur atstājuši kustamu vai nekustamu īpašumu;

m) katras valsts konsuliem ir sevišķi uzdoti rūpēties par savas valsts piederīgo un otrā valstī uz sauszemes vai uz kuģa mirušo jūrnieku, pasažieru vai citu ceļotāju mantu sarakstiem, viņiem jādara viss, kas vien ir vajadzīgs, lai uzglabātu un nokārtotu šo personu atstātās mantas.

13. Sakarā ar viņu amata darbību, konsuliem uzdots pagaidam uzņemt aizbildnību un aizgādību par nepilngadīgiem bērniem un par atraitnēm, kuŗu apgādnieki, būdami viņu valsts pilsoņi, miruši konsulu iecirknī, un izpildot tādu uzdevumu, viņi var spert visus nepieciešamos soļus, kādus atļauj vietējie likumi, lai sargātu pakalpalicēju intereses, kā arī mantojumu.

14. Konsuliem ir tiesība, ciktāl viņiem to atļauj viņu valsts likumi un noteikumi:

a) saņemt un apliecināt savu līdzpilsoņu vienusējus tiesas darījumus un testamentariskos novēlējumus, kā arī līgumus, kas noslēgti starp viņu valsts pilsoņiem vai starp šiem pēdējiem un viņu residences valsts pilsoņiem, vai citiem šīs zemes iedzīvotājiem; bez tam arī vēl starp šīs pēdējās kategorijas personām līgumus, kuŗi attiecas vai uz zemes īpašumiem, kas atrodās konsulu sūtījūšās valsts teritorijā, vai uz kādu tur noslēdzamu darījumu;

b) pārtulkot un apliecināt visus rakstus, kas izdoti no viņu valsts iestādēm un ierēdņiem.

Visiem tāda veida dokumentiem, kā arī to norakstiem, tulkojumiem un izrakstiem no tiem, ja tie jau reiz apliecināti no minētām konsularām iestādēm un tiem pielikti kāds oficiālais konsulata zīģelis, piešķirams tāds pats spēks un tāda pati likumīga nozīme ikkatrā no abām valstīm, it kā tie būtu pieņemti un apliecināti no publiska notara vai cita kāda publiska vai tiesas iecelta ierēdņa vienā, kā otrā no abām valstīm ar to nosacījumu, ka tiem jābūt padotiem zīmognodokļiem un citiem nodokļiem un maksājumiem, kuŗi likumīgi ievesti tanī valstī, kur tie izpildami.

15. Tādā apmērā, kā to pielaiž likumi tanī līgumslēdzējā valstī, kuŗa viņu iecēluse, konsuliem ir tiesība izdarīt šīs valsts pilsoņu laulāšanu, rikojojoties saskaņā ar tur spēkā esošiem likumiem.

Šis nosacījums nav piemērojams laulībām, ja viens no laulājamiem ir tās līgumslēdzējas valsts pilsonis (-ne), kur konsuls uzturas.

Konsuliem jādara vietējām iestādēm zināmi visi tie salaulājumi, kuŗus viņi izdarījuši, ievērojot augšējo noteikumu.

16. Konsuliem piešķirama tiesība ievest sarakstos, saskaņā ar tās līgumslēdzējas valsts likumiem un noteikumiem, kuŗa viņus iecēluse, šīs valsts pilsoņu dzimšanas un nāves gadījumus.

Valsts likumi nebūt neatsvabina ierītesētās personas no pienākuma pieteikt dzimšanas un nāves gadījumus vietējām iestādēm.

C. Ratifikacija un pilnspēcības ilgums.

17. Šī konvencija stājas spēkā tūlīt pēc tam, kad līgumslēdzējas valstis to ratificējušas.

18. Šīs konvencijas ilgums nav aprobežots.

Katrai līgumslēdzējai valstij ir tiesība no šīs konvencijas atsāties, paziņojot par to 6 mēnešus iepriekš visām citām līgumslēdzējām valstīm.

Šo apliecinot, šī konvencija parakstīta Rīgā, tūkstots deviņi simti divdesmitpirmā gada divpadsmitajā jūlijā 2 eksemplāros.

(Paraksts) Z. A. Meierovics. (Paraksts) A. Piip.

Valdības darbība.

Ministru kabineta sēde

1922. g. 27. jūlija.

1. Atsvabina bijušo zemkopības ministri V. Zamueli no centralās zemes ierīcības komitejas priekšsēdētāja amata un viņa vietā par centralās zemes ierīcības komitejas priekšsēdētāju ieceļ tagadējo zemkopības ministri A. Kalniņu.

2. Uz satiksmes ministra priekšlikumu nolemj izsniegt viņam atpakaļ (pārstrādāšanai) noteikumus par ceļuvju un tiltu lietošanu.

3. Ieceļ par Latvijas delegācijas locekļiem Latvijas-Igaunijas priekšstāvju apspriedē ostu un tranzitautājumos ārlietu ministrijas priekšstāvi J. Vesmani (kā priekšsēdētāju) un kredīta departamenta direktoru A. Kārklīņu, jūrniecības departamenta direktoru A. Lonfeldu un satiksmes ministrijas priekšstāvi inženieru Šmidtū (kā locekļus).

4. Apstiprina aizdevumus rūpniecības atjaunošanai.

5. Atsvabina no amata, uz paša lūgumu, izmeklēšanas tiesnesi pie Rīgas apgabaltiesas Emīlu Šakumu.

6. Ieceļ līdzšinējo mīrtiesnesi pie Jelgavas apgabaltiesas Jēkabu Kalniņu par tās pašas apgabaltiesas locekli.

7. Atsvabina no darbības sevišķa izmeklēšanas komisijā dzelzceļu virsvaldes centralās materiālu apgādības lietā: tiesu palatas locekli Jāni Bekeri, Eduardu Krūzi, Jāni Līci, Villi Vilemsonu un Alfredu Brusū.

8. Nolemj atcelt, sākot ar š. g. 15. augustu, autonomo uzņēmumu, ieskaitot krāj- un kredītbanku, bezmaksas pasta sūtījumus; lēmums neatiecas uz valsts tipogrāfiju.

9. Nolemj izsniegt sekošus vienreizējus pabalstus: 1) iekšlietu ministrijas veterinārvaldes priekšnieka Viļa Frišmaņa atraitnei Otilijai Frišmanū 20.000 rbļ., 2) Jelgavas apgabala tiesas locekļa un priekšsēdētāja biedra pienākumu izpildītāja tiesas kriminālnodaļā Aleksandra Davida atraitnei Milai David 20.000 rbļ. un 3) Rīgas 11. iecirkņa nodokļu inspektora S. Koprovska atraitnei Marijai Koprovskej 10.000 rbļ. apmērā.

10. Nolemj papildināt lauku dzīves atjaunošanas padomes sastāvu ar vienu inženieru kongresa biroja un vienu augstskolas lauksaimniecības fakultātes priekšstāvi.

Amerikas de jure Latvijai.

Šodien liels prieks pasludināts Rīgai un visai Latvijai — Ziemeļamerikas Savienotās valstis atzinušas Latviju de jure. Pēc ziņas, ka sabiedrotās valstis Anglija, Francija, Itālija, Japana un Beļģija mūs atzinušas de jure, kas notika pagājušā gada 26. janvārī, šis ir lielākais un ievērojamākais de jure pasludinājums Latvijas republikai. Šo paziņojumu no tālās varenās aizjūras republikas mūsu republika saņem tiešam ar vislielāko prieku un atzinību pret amerikāņu tautu un valsti, jo vairāk vēl tādēļ, ka atzinums piešķirts neaprobežotā veidā un pilnīgā neatkarībā no Krievijas stāvokļa.

Ziemeļamerika jau no Latvijas pirmā nodibināšanās brīža nākuse viņai dažādā ziņā palīgā, sūtīdama viņai pirmo pārtiku, gādādama tik bagātīgā mērā ilgu laiku par mūsu bērnu ēdināšanu un apģērbšanu, par līdzekļu sniegšanu mūsu Sarkanam Krustam u. t. l. Ta tiešam neaizmirstama ideāla — lieliska izpildzēšana no kara izpostītai zemei un brīvības cīņās smagi cietušai un pārbaudītai tautai. Šādu pašu izpildzīgu roku lielos apmēros amerikāņi sniedza grūtā brīdī visai Eiropai, mezdamiem līdzī iekšā nesavtīgā, sevi uzpurējošā kārtā lielajā kara liesmū mutulī, lai pasauli glābtu no draudošā ģermaņu vispasaules militarisma un imperialisma. Un karstākajā kara cīņu brīdī Amerikas prezidents bija tas, kas pasludināja pasaulei savus uzskatus par tautu brīvību, viņu pašnoteikšanās tiesībām un kara posta izbeigšanas vajadzību. Amerikāņu tauta, pate izkaļojuse savu brīvību un verdzības novēršanu karstās cīņās, prot cienīt un ar spēcīgu roku pabalstīt šādas cīņas un pārstāvēt šādu cīņu panākumus pie citām tautām un valstīm. To viņa pilnā mērā darījuse arī pie latviešiem, kaut gan viņas de jure atzinuma vārds par mums, aiz dažādiem apšrotamiem un arī nesaprotamiem iemesliem, novilcinājās līdz šim.

Ka šās dienas prieka ziņa mums no Amerikas pienākuse, par to mums bez šaubām pa labai daļai gan būs jāpateicas Mr. Evanam E. Young'am, kas no 1920. g. maija mēneša pie mums izpildīja Ziemeļamerikas Savienoto valstu komisnara vietu un izrādīja allaž pret mums lielāko uzmanību un labvēlību.

Jāatzīmē beidzot vēl, ka Amerika atzinuse reizē de jure arī mūsu kaimiņu valstis — Lietuvu un Igauniju. Tā tad mūsu prieks ir jo lielāks, ka mēs to varam dalities ar mūsu miļiem kaimiņiem, ar kuŗiem esam kopā izbaidījuši tik daudz bēdas un ciešanas un ar kuŗiem tagad kopā cināmiem par mūsu valstu izkopšanu un nostiprināšanu. Ka jaunais no tājām un spēcīgām aizjūras valstīm nākušais kopējais de jure atzinums stiprinās lielā mērā mūsu Baltijas valstu sabiedrības ideju, mūsu kopējos ideālus, ta skaidra lieta. Mums visiem šodien viens prieks — viens ieguvums un viena tājaka stipra saite, kas mūs vienos un spēcīnās.

Lai dzīvo Amerika — Ziemeļamerikas Savienoto valstu republika un mums draudzīgā un izpaldzīgā amerikāņu tauta!

Rīga.

Ziemeļamerikas Savienotās valstis atzinušas Latviju de jure.

Šodien, pulksten 11 priekš pusdienas, Amerikas priekšstāvis misters Quartsis ieradās ārlietu ministrijā un pasniedza ministru prezidentam Z. Meierovicam paziņojumu, ka Ziemeļamerikas Savienotās valstis atzinušas Latviju de jure.

Šai gadījumā visas valdības iestādes pulksten 12 pārtrauca darbus, un gaivas pilsēta pušķojās flagām.

Rīgas grāmatrūpniecības kopejās slimo kases invalidu fonds

sariko š. g. 29. jūlijā dārza svētkus ar lotereju, bērnu svētkiem un bagātīgu programmas daļu. Sākums bērnu svētkiem pulksten 4 pēc pusdienas; programai — pulksten 7 vakarā. Ieejas maksa 40 un 30 rbļ., bērniem — 10 rbļ.

Tirdzniecība un rūpniecība.

Kursi Rīgas biržā, 1922. gadā 28. jūlijā.

Table with exchange rates for various currencies including American dollars, English pounds, French francs, Italian lire, etc.

Rīgas biržas komitejas koālcijas komitājas: Priekšsēdētājs A. Kacena. Zvēc. biržas māksleris M. Okmāna.

Redaktors: M. Ārons.

Šim numuram 6 lapas puses.

Tiesu sludinājumi.

Latvijas karatiesa,
 pamatojoties uz savu rīcības sēdes lēmumu un kara tiesu lik. 951. un 953. p., meklē Kurzemes artilērijas pulka dzīvokli **Voldemaru Teodora d. Neimanī,** kurš apvainots par noziedzīgiem, kas paredzēti kara sodā lik. 128., 133. un 232. p. 4. d. un soda lik. 591. p. 1. d. un tā paša pulka dzīvokli **Stanišlavu Antonu d. Lēci,** apv. uz kara sod. lik. 128. un 133. p. un sod. lik. 591. p. 1. d.
 Minētais Neimanis: dzimis 1899. g. 31. decembrī, luterticīgs, neprecējies, Jelgavas pilsētas piederīgs, viņa pastāvīgā dzīves vieta: Jelgavā, Zaiķu ielā 28.
 Lācis: dzimis 1899. gadā, 4. aprīlī, luterticīgs, neprecējies, Rēzeknes apriņķa, Varkļānu pag. piederīgs.
 Personām, kurām būtu zināma viņa apzīšanās vieta, nekavējoties ziņot kara tiesai, vai tuvākai policijai, kurai tos arestēt un nogādāt pēc piederības.
 Kara tiesas priekšsēdētājs pulkv.-leitn. fr. **Birkenssteins.**
 Sekretārs pag. v. izp. **Jaunaksnis.**

Rīgas apgabaltiesa, 1. civilnodaja,
 uz lik. par laul. 77. p. pamata, ar šo dara zināmu, ka tiesa 14. novembrī 1922. g. **Jāņa Rubena** prasības lietā pret **Anneti Julii Rubeni,** dzim. Skudre, par laulības šķiršanu aizmuguriski nosprieda: šķirt slēgtu Rīgā, Sv. Jāņa baznīcā 1898. g. 25. maijā starp **Jāni Rubeni** un **Anneti Julii Rubeni,** dzim. Skudre, laulību atbaldētājas **Annetes Jilka Ruben** vainas dēļ. Pārvērtēto nepilngadīgo dēlu **Kārli Ernstu Voldemaru** atstāt mātes audzināšanā piedzīt no prasītāja par labu valstij 400 rbj. tiesas nodokļa.
 Ja atbaldētāja civ. proc. lik. 728., 731. un 748. p. p. paredzētā laikā neiesniegta tiesai atsauksmi vai pārsūdzību, tad spriedums stāties likumīgā spēkā.
 Rīgā, 8. jūlijā 1922. g. № 434235.
 Priekšsēd. b. J. Jakstiņš,
 Sekretārs v. Meimans.

Rīgas apgabaltiesa, 1. civilnodaja,
 uz lik. par laul. 77. p. pamata, ar šo dara zināmu, ka tiesa 29. maijā 1922. g. **Erusta Gramberga** prasības lietā pret **Hildu Vilhelmini Gramberg,** dzim. Prindul, par laulības šķiršanu aizmuguriski nosprieda: laulību, slēgtu **Gaujenes baznīcā** 28. februārī 1910. g. starp prasītāju **Erustu Gramberg** un atbaldētāju **Hildu Vilhelmini Gramberg,** dzim. Prindul, šķirt atbaldētājas **vainas dēļ;** pārvērtēto nepilngadīgo meitu **Eriku** līdz viņas pilngadībai pieskaitīt audzināšanai prasītājam un piedzīt no atbaldēt. prasītājam par labu 515 r. 20 k., tiesas izdevumu un 427 r. lietas vešanas izdevumu, bet no prasītāja valstij par labu 400 r. tiesas nodokļa.
 Ja atbaldētāja civ. proc. lik. 728., 731. un 748. p. p. paredzētā laikā neiesniegta tiesai atsauksmi vai pārsūdzību, tad spriedums stāties likumīgā spēkā.
 Rīgā, 5. jūlijā 1922. g. № 434185
 Priekšsēd. b. J. Jakstiņš,
 Sekretārs v. Meimans.

Rīgas apgabaltiesa, 3. civilnodaja,
 uz civ. ties. lik. 1967., 2011.—2014. un 2079. p. p. un Balt. privattiesību kop. 2451. p. pamata, uz **Annas Kābul** lūgumu uzaicina visas personas, kurām ir kaut kādas pretenzijas, strīdi vai ierunas pret šai tiesai 11. aprīlī 1922. g. publicēto 5. februārī 1922. g. Mazsalacē, mirušā **Jāņa Apsita** mājas testamentu, kā arī visas personas, kurām ir kaut kādas tiesības uz mirušā **Jāņa Apsita** mantojumu, vai saskaņā ar šo mantojumu, kā mantiniekiem, legatarijiem, fideikomisarjiem, parāddevējiem un t. l., pieleikt savas tiesības, pretenzijas un ierunas minētai tiesai sešu mēnešu laikā, skaitot no šī sludinājuma iespiešanas dienas „Valdības Vēstnesī”.
 Ja tas min. termiņā nebūs izdarīts, tad min. personas atzīs kā atteikušās no ierunām un zaudējušas savas tiesības, bet testamentu pasludinās par likumīgā spēkā gājušu.
 Rīgā, 5. jūlijā 1922. g. № 1545
 Priekšsēd. v. Veidners,
 Sekretārs A. Kalve.

Rīgas apgabaltiesa, 3. civilnodaja,
 uz civ. ties. lik. 1967., 2011.—2014. un 2079. p. p. un Balt. privattiesību kop. 2451. p. pamata, uz **Annas Kābul** lūgumu, uzaicina visas personas, kurām ir kaut kādas pretenzijas, strīdi vai ierunas pret šai tiesai 11. aprīlī 1922. g. publicēto 4. augustā 1919. g. Mazsalacē, mirušās **Ievas Apsit,** dzim. Lūs, mājas testamentu, kā arī visas personas, kurām ir kaut kādas tiesības uz mirušās **Ievas Apsit** mantojumu, vai saskaņā ar šo mantojumu, kā mantiniekiem, legatarijiem, fideikomisarjiem, parāddevējiem u. t. l., pieleikt savas tiesības, pretenzijas un ierunas min. tiesai sešu mēnešu laikā, skaitot no šī sludinājuma iespiešanas dienas „Valdības Vēstnesī”.
 Ja tas minēti termiņā nebūs izdarīts, tad minētais personas atzīs kā atteikušās no ierunām un zaudējušas savas tiesības, bet testamentu pasludinās par likumīgā spēkā gājušu.
 Rīgā, 5. jūlijā 1922. g. № 1545
 Priekšsēd. v. Veidners,
 Sekretārs A. Kalve.

Rīgas apgabaltiesa, 3. civilnodaja,
 saskaņā ar civ. proc. lik. 1958. p. ar šo paziņo, ka 8. augustā 1922. g. minētās nodajas atklātā tiesas sēdē tiks atkārtoti uz lasītā 20. oktobrī 1921. g. Jauntes soli, Mazsalacē draudzē, Valmieras apriņķī, mirušā **Anša Buš** testamenta.
 Rīgā, 25. jūlijā 1922. g.
 Priekšsēd. v. Veidners,
 Sekretārs A. Kalve.

Rīgas apgabaltiesa, 3. civilnodaja,
 saskaņā ar civ. proc. lik. 1958. p. ar šo paziņo, ka 8. augustā 1922. g. minētās nodajas atklātā tiesas sēdē tiks nolāsīts 12. maijā 1919. g. Rīgā mirušā **Hermana Paula Gerharda** Edmunda dēla **Mangelsdorf** testamenta.
 Rīgā, 25. jūlijā 1922. g.
 Priekšsēd. v. Veidners,
 Sekretārs A. Kalve.

Rīgas apgabaltiesa, 3. civilnodaja,
 saskaņā ar civ. proc. lik. 1958. p. ar šo paziņo, ka 8. augustā 1922. g. minētās nodajas atklātā tiesas sēdē tiks nolāsīts 17. septembrī 1914. g. Doles pagastā, mirušā **Zaķu mājas** īpašnieka **Kristo Mārtiņa dēla Čahita** testamenta.
 Rīgā, 25. jūlijā 1922. g.
 Priekšsēd. v. Veidners,
 Sekretārs A. Kalve.

Jelgavas apgabaltiesa,
 uz civ. ties. ust. 293., 301. un 3091. p. p. pamata uzaicina **Jāni Pampli,** kura dzīves vieta nezināma, četru mēnešu laikā ierasties šai tiesā, saņemti norakstus no viņa sievas **Lienes Pamples** iesūdzības raksta, viņa laulības šķiršanas lietā un no pielikuma: laulības apliecības, un uzdot savu dzīves vietu Jelgavas pilsētā.
 Ja minētā laikā aicinamais neierastos, lietu noliks uz termiņu un izspriedīs bez viņa klātbūtnes. Ja ierasties, bet savu dzīves vietu Jelgavā neuzdos, aicinājumu uz tiesas sēdi un visus pārējos papirus atstās tiesas kancleijā.
 Jelgavā, 3. jūlijā 1922. g.
 Priekšsēdētāja v. R. Müllers,
 Sekretārs Zandersons.

Jelgavas apgabaltiesa,
 uz 1921. g. 1. februāra lik. par laulību 44., 76., 77., 81. un civ. ties. lik. 339., 366., 411., 698., 700., 704., 718., un 868. p. pamata, ar šo dara zināmu **Robertam Adolfam Alfredam Olgam,** ka tiesa 15. jūnijā 1922. g. aizmuguriski nosprieda: viņa laulību ar **Ireni Julijannu Olig,** dzim. Hempel, šķirt.
 Jelgavā, 5. jūlijā 1922. g.
 Priekšsēdētāja v. R. Müllers,
 Sekretārs Zandersons.

Jelgavas apgabaltiesa
 pamatojoties uz civ. ties. kārt. 1958. p. paziņo, ka šīs tiesas sēdē š. g. 24. augustā atkārtoti uz lasītā 12. martā 1919. g. mirušās **Elizabetes fon Ralson** testamentu. L. № 791/22. g.
 Jelgavā, 8. jūlijā 1922. g.
 Reģistr. nod. pārz. tiesn. R. Müllers
 Sekretārs Zandersons.

Jelgavas apgabaltiesa, reģ. nodaja,
 pamatojamās uz civ. t. lik. 1460. p. pant. paziņo, ka pēc Jelgavas meģļa dzelzceļnieku kultūras veicināšanas biedrības valdes priekšsēdētāju ziņojuma, no 12. jūnijā š. g., zem № 44, minētā biedrība, kura reģistrēta apgabaltiesā 7. septembrī 1920. g., zem 39, uz pilnas biedru sapulces 22. martā 1922. gada lēmuma pamata, no 1. jūnija š. g. apvienojusēs ar dzelzceļnieku biedrības Jelgavas nodāju un no 1. jūnija š. g. skaitās par likvidētu.
 Jelgavā, 30. jūnijā 1922. g.
 Reģistr. nod. pārz. tiesn. R. Müllers,
 Sekretārs pal. v. i. D. Lešinskis.

Jelgavas apgabaltiesa, reģ. nodaja,
 pamatojamās uz civ. ties. lik. 1450. p. pant. paziņo, ka minētā tiesas, civilnodaja 1922. g. 29. jūnijā atklātā sēdē nolēma reģistr. **Vandzenes savstarpējo ugunsapdrošināšanas biedrību** ievēdot viņu kooperatīvu sabiedr. reģistra l. daļā.
 Biedrības valdes sēdēkļa atrodas Vandzenes pag. namā.
 Jelgavā, 1. jūlijā 1922. g.
 Reģistrācijas nodalys pārzinis, tiesnesis R. Müllers,
 Sekretārs pal. v. i. D. Lešinskis.

Liepājas apgabaltiesa,
 uz sava lēmuma 8. jūnijā 1922. g. pamata, uzaicina 22. decembrī 1914. g. Nicā mir. **Pētera Apsenleka** ar **Lazda** mantiniekiem, kreditorus, legatārus, fideikomisarus, un visas citas personas, kam varētu būt kādas tiesības vai prasības uz atstāto mantojumu, pieleikt viņas tiesai sešu mēnešu laikā, skaitot no sludinājuma iespiešanas dienas „Valdības Vēstnesī”.
 Tiesības un prasības, par kurām nebūs paziņots tiesai minētā laikā, tiks atzītas par zaudētām uz visiem laikiem.
 Liepājā, 17. jūnijā 1922. g. № 566/22.
 Priekšsēd. biedrs V. Blencenštamā,
 Sekretārs v. i. B. Zumbērg.

Apsardzības ministrijas ēku un būvju pārvaldes Daugavpils rajons
 ar šo paziņo, ka 4. augustā š. g., pulkst. 13, Daugavpils cietoksnī, bij. patversmes namā, raj. telpās tiks izdots
mazāksolišanās
 remontu darbu izvešana
 Daugavpils cietokšņa ēkā Nr. 5 un jātn. pulka raj. ēkā Nr. 99, Daugavpils.
 Rakstiski piedāvājumi slēgtās aploksnēs, kā arī lūgumi piedalīties mutiskā solīšanā, ar 20 rbj. zīmognodokļa nomaksu, iesniedzami rajonam līdz min. dienai pulkst. 12. Pie piedalīšanās mazāksolišanās jāiemaksā drošības nauda 5,000 rbj. lielumā uz katru darbu.
 Darba maksas aprēķinus un noteikumus var apskatīt darba dienās no pulkst. 9—15, turpat rajona tehniskā nodajā.

Apsardzības ministrijas ēku un būvju pārvaldes Daugavpils rajons
 ar šo paziņo, ka 31. jūlijā š. g., pulkst. 13, Daugavpils cietoksnī, bij. patversmes namā, raj. telpās, tiks izdots
mazāksolišanās
 remontu darbu izvešana Daugavpils cietokšņa ēkās
 1) Nr. Nr. 116 un 118; 2) Nr. 338; 3) Nr. Nr. 17, 97 un 98; 4) Nr. 11; 5) Nr. Nr. 59 un 411; 6) Nr. Nr. 2, 15, 18, 31 un 327; 7) Nr. 22 un 8) Nr. Nr. 326 un 440.
 Rakstiski piedāvājumi slēgtās aploksnēs, kā arī lūgumi piedalīties mutiskā solīšanā, ar 20 rbj. zīmognodokļa samaksu, iesniedzami rajonam līdz min. dienai pulkst. 12 dienā.
 Pie piedalīšanās mazāksolišanās jāiemaksā drošības nauda 5,000 rbj. lielumā. Darba maksas aprēķinus un noteikumus var apskatīt darba dienās no pulkst. 9—15 turpat, rajona tehniskā nodajā.
 Aps. min. ēku un būvju pārvaldes Daugavpils rajons.

Kārķu virsmežniecība
 paziņo, ka 31. augustā 1922. g., pulkst. 12 dienā, Valkas apriņķa valdes telpās, Valkā,
tiks pārdots uz torga
augošs eksportmežs.

- I. iecirkņa mežniecībā Turnas novadā:**
- 1) 4 vienības 11,2 ha, novērt. kopsumā par 1,502,000 rbj.
 - 1 vienība 118 namurētī koki, novērt. kopsumā par 95,000
- Veckārķu novadā:**
- 2) 3 vienības 2,97 ha, novērt. kopsumā par 304,300
- Pedeles novadā:**
- 3) 4 vienības 7,74 ha, novērt. kopsumā par 223,000
- Ergemes novadā:**
- 4) 1 vienība 2,1 ha, novērt. kopsumā par 190,000
- Jaunkārķu novadā:**
- 5) 1 vienība 0,87 ha, novērt. kopsumā par 95,000
- V. iecirkņa mežniecībā (Jaun) Jērcenu novadā:**
- 6) 3 vienības namurētī koku, pavisam 1439 gab., novērtēti kopsumā par 307,000 rbj.
- Torgos solīšana notiks mutiski un slēgtās aploksnēs. Tavākas ziņas dabūjamas pie vietējiem mežziņiem un virsmežniecības kancleijā, Turnas muižā.

Liepājas apgabaltiesa,
 uz sava lēmuma 8. maijā 1922. g. pamata, uzaicina 9. jūnijā 1909. g. Aizpūlē mirušā **Jēkaba Markusa** dēla **Konigsfesta** mantiniekus, kreditorus, legatārus, fideikomisarus un visas citas personas, kurām varētu būt kādas tiesības vai prasības uz atstāto mantojumu pieleikt viņas tiesai sešu mēnešu laikā, skaitot no sludinājuma iespiešanas dienas „Valdības Vēstnesī”.
 Tiesības un prasības, par kurām nebūs paziņots tiesai minētā laikā, tiks atzītas par zaudētām uz visiem laikiem.
 Liepājā, 17. jūnijā 1922. g. № 624/22
 Priekšsēd. b. V. Blencenštamā,
 Sekretārs v. i. B. Zumbērg.

Rīgas apgabaltiesas 2. lec. tiesu prištavs
 Kārlis Krebs paziņo, ka saskaņā ar tiesas spriedumu 4. augustā š. g. pulkst. 10 rītā, Rīgā, Maitas ielā № 4, tiks pārdota **Džona Bekmaņa** kustama manta, sastāvoša no mēbeļiem, un novērtēta par 18,800 rbj. Izzināt sarakstu, novērtējumu, kā arī apskatīt pārdodamo mantu, varēs pārdodšanas dienā uz vietas.
 Tiesu prištavs Krebs.

Rīgas apgabaltiesas 2. lec. tiesu prištavs
 Kārlis Krebs paziņo, ka saskaņā ar tiesas spriedumu 4. augustā š. g. pulkst. 10 rītā, Rīgā, Aleksandra ielā № 35, dz. 29, tiks pārdota **Dāvida un Zoras Markuze** kustama manta, sastāvoša no mēbeļiem, un novērtēta par 4,300 rbj. Izzināt sarakstu, novērtējumu, kā arī apskatīt pārdodamo mantu varēs pārdodšanas dienā uz vietas.
 Tiesu prištavs Krebs.

Rīgas apgabaltiesas 4. lec. tiesas prištavs
 paziņo, ka 16. augustā 1922. g., pulkst. 10 rītā, Rīgā, Daugavgrīvas ielā № 9, dz. 3, tiks pārdota **Konstantīna Vlasova** kustams īpašums, sastāvošs no 1 ozola koka buķeles, novērtēts par 5,000 rbj. Izzināt sarakstu, novērtējumu, kā arī apskatīt pārdodamo mantu, varēs pārdodšanas dienā uz vietas.
 Rīgā, 25. jūlijā 1922. g.
 Tiesas prištavs O. Jankovskis.

Liepājas apgabaltiesa,
 saskaņā ar 19. jūlija 1922. g. lēmumu **ir atcelts** 13. novembra 1919. g. lēmums, ar kuru lika meklēt **Mikēli Miķeļa d. Lutera** caur sludinājumiem.
 Liepājā, 24. jūlijā 1922. g. № 4990.
 Tiesas loceklis J. Ostēn-Sacken.
 Par sekretāru (paraksts).

Rīgas apgabaltiesa, 5. lec. tiesu prištavs
 paziņo, ka 4. augustā š. g., pulkst. 9 rītā, Rīgā, Gertrudes ielā № 70, tiks izpārdots **Angusta Trēzņa** kustams īpašums, sastāvošs no dzīvokļa iekārtas un dažādam dzelzas lietām, novērtēts par 52,210 rbj. Izzināt sarakstu, novērtējumu, kā arī apskatīt pārdodamo mantu, varēs pārdodšanas dienā uz vietas.
 Rīgā, 21. jūlijā 1922. g.
 Tiesu prištavs E. Smēils.

Rīgas apgabaltiesa, 5. lec. tiesu prištavs
 paziņo, ka 2. augustā š. g., pulkst. 9 dienā, Rīgā, Aleksandra ielā № 124, dz. 6, tiks izpārdots **Augusta Brleže** kustams īpašums, sastāvošs no dažādam mēbeļiem, novērtēts par 1,920 rbj. Izzināt sarakstu, novērtējumu, kā arī apskatīt pārdodamo mantu, varēs pārdodšanas dienā uz vietas.
 Rīgā, 21. jūlijā 1922. g.
 Tiesu prištavs E. Smēils.

Rīgas apgabaltiesas 5. lec. tiesu prištavs
 paziņo, ka 3. augustā š. g., pulkst. 9 dienā, Rīgā, Maitas ielā № 47, tiks izpārdots **Vijs Zledīns** un **Rudolfa Lukša** kustams īpašums, sastāvošs no kolonijai veiktā precēm, novērtēts par 51,675 rbj. Izzināt sarakstu, novērtējumu, kā arī apskatīt pārdodamo mantu, varēs pārdodšanas dienā uz vietas.
 Rīgā, 21. jūnijā 1922. g.
 Tiesas prištavs E. Smēils.

Bārbeles pūrtikas biedrība
 uzaicina savus biedrus papildināt savas paljas līdz jaunpieņemtos statutos noteiktai normai 200 rbj., **tris mēnešu laikā,** skaitot no šī sludinājuma iespiešanas dienas. Nemaksājājus uzskatīs par no biedrības izstājušos.
 Rīgā, 25. jūlijā 1922. g.
 Iespiests valsts tipogrāfijā.

Citu iestāžu slud.

Paziņojums.
 Jaunjelgavas apriņķa izmeklēšanas tiesnesis, saskaņā ar S. P. № 348. p. izsludina, ka 29. oktobrī 1920. g. Seceas mežā atrasts nogalināta nezināma vīriete līķis. Līķim galva un kakls kuostogu apgrauti, līķis gērbta 2 kokviln. bremkos, kokviln. vestē, 2 kokviln. apakšbūtiņās, virsbūkses krievu formās, kokvilnās, kājās auti bez zābakiem. Līķis atrasts zem vīrsū sakratiem koku zariem, apm. 90 soju no lieleļa, pie tā: veci kareļviļņu svārkli un cepure, bez nozīmēs un maišigā ar striķi, nešanei uz muguras, apm. 20—30 g. veca vīriete. Nāves cēlons siltiens pa galvu ar mazu smagu priekšmetu. Personas, kurām kas būtu zināms par šo noslepkavoto, līdz paziņot min. izmeklēšanas tiesnesim.
 Jaunjelgavā, 22. jūlijā 1922. g.
 Izm. tiesn. p. l. (paraksts).

Livanu pagasta valde,
 Daugavpils apriņķī, ar šo dara zināmu vispārībai, ka sākot ar 1. augustu š. g. **tiek atvērta Livanu pag. „dzimtsarakstu nodaja”**
 ar darbības rajonu — Livanu pagasta namā.
 Nodajas atrašanās vieta — Livanu pagasta namā.
 Nodajā pieņemts paziņojums katru dienu no pulkst. 12—2 dienā, izņemot svētdienas un svētku dienas.
 Laulības noslēgšanu izdarīs pirmdienās, ceturtdienās un sestdienās no pulkst. 12—2 dienā.
 Livanos, 25. jūlijā 1922. g. № 659.
 Priekšsēdētājs D. Zundāns,
 Darbvedis Ed. Viitola.

Kalciema pag. valde,
 Valkas apr., Vidzemē, ar šo dara zināmu ka ar 1. augustu 1922. g. **tiks atvērta „dzimtsarakstu nodaja”**
 ar darbības rajonu Kalciema pagasta, Nodaja atrodas pag. namā un atvērta trešdienās un sestdienās no pulkst. 9 līdz 3 pēc pusd.
 Līdz ar dzimtsarakstu nodajas atvēršanu dzimušo, mirušo un laulājamo piešķiršana obligatoriska Kalciema pag. iedzīvotājiem.
 Līdz 1. augustam š. g. jāreģistrējas pie Zeltiņa apv. dzimtsarakstu nod.
 Kalciemā, 20. jūlijā 1922. g. № 788.
 Priekšsēdētājs Rubens,
 Darbvedis (paraksts).

Lipnas pagasta valde,
 Ludzas apriņķī, ar šo dara zināmu, kā sākot ar 7. jūliju š. g. **ir atvērta „dzimtsarakstu nodaja”**
 ar darbības rajonu — Lipnas pagasts. Nodajas atrašanās vieta — Lipnas pagasta namā.
 Lipnā, 24. jūlijā 1922. g.
 Priekšsēdētājs O. Čerbiķis,
 Darbvedis P. Lauts.

Dažādi sludināj.
 2 **Techniķis**
 tiftu būves darbu vadīšanai var pieteikties apriņķa ceļu inženierkancleijā Jelgavā, **Upes ielā Nr. 10**
Koldīgas apriņķī, Ezeres pagastam, caur st. Reģijā, **Marijas pamatskolas** vajadzīgs **„SKOLOTĀJS”.**
 Kandidāti, kas vēlētos šo vietu pieņemt, tiek lūgti pieteikties 5. augustā 1922. g., pulkst. 10 rītā, Ezeres pag. namā, pie padomes, personīgi vai rakstiski, piesūtot attiecīgus dokumentus.

Subates pilsētas vidusskolai vajadzīgi skolotāji:
 1) dabas zinātnēs, fizikā un ķīmijā,
 2) latņu valodā; pedējam daļa valodu val vēstures un ģeogrāfijas stundu.
 Aiga pēc valdības normām ar brīvu dzīvokli ar apkurināšanu. № 106.
 Rīgas kara apr. priekšnieks izsludina par nederīgu nozudēto karaklausības apliecību zem № 1371, 27. aprīlī 1921. g. izdotu no Jānieku pulka komand., uz **Karļa Jūga dēla Paimana** vārda. № 12103.
 Rīgas kara apriņķa priekšnieks izsludina par nederīgu nozudēto karaklausības apliecību zem № 4286, 21. jūnijā 1921. g., izdotu no Daugavpils kara apr. priekšn., uz **Kazimira Donāta dēla Zdanovsky** vārda.